

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Międzywydziałowe Studium Języków Obcych

Kierunek:

Języki obce

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:**Języki starożytne****Nazwa szczegółowa przedmiotu:****Język grecki gz_1_4_zo_30_2****Język:**

PL

Typ przedmiotu:**Przedmiot obieralny:**

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:**Punkty ECTS:****Forma zaliczenia:****Prowadzący:****Koordinator sylabusu:**

mgr Lidia Kosiniak

Sylabus dostępny w ramach:

- [Języki starożytne](#) [na kierunku:] [Języki obce](#) (), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, I rok, semestr zimowy
- [Język grecki zaawansowany](#) [na kierunku:] [kanon fakultatywny*](#) (T_kf), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, III rok, semestr zimowy
 - [prowadzący wykład:30h/zo/2ECTS]: mgr Bogusława Frontczak;

Wymagania wstępne:

1. Znajomość materiału określonego programem lektoratu podstawowego (w wymiarze 15 godzin w

semestrze);

Cele:

1. Umiejętność budowania, rozróżniania, tłumaczenia form czasowników koniugacji I w praesens, imperfectum, aoryście I i futurum w stronie czynnej i medialno-biernej.
2. Umiejętność odmiany oraz tłumaczenia rzeczowników deklinacji I, przymiotników deklinacji II/I oraz wyrazów deklinacji III.
3. Umiejętność rozpoznawania i tłumaczenia form ściąganych czasowników koniugacji I w prae-sens i imperfectum strony czynnej i medialno-biernej.
4. Umiejętność poprawnego tłumaczenia prostych zdań.

Treści kształcenia:

1. Indicativus, imperativus, infinitivus praes. med./pass. czasowników na -ω. Orzeczenie imienne. Orzeczenie przy podmiocie w neutrum pluralis.
2. Feminina I deklinacji.
3. Przymiotniki II/I deklinacji. ἄ- privativum. Szyk przydawki, szyk orzeczenia. Zaimek względny ὅς, ἣ, ὅ.
4. Masculina I deklinacji. Podwójny accusativus.
5. Indicativus imperfecti activi, medii-passivi czasowników na -ω. Indicativus imperfecti czasownika εἰμί.
6. Contracta na -άω, -έω, -όω – praesens i imperfectum.
7. Zaimek zwrotny, zaimek wzajemności. Zaimek αὐτός i jego znaczenia. Zaimek wskazujący ὅδε i οὗτος.
8. Deklinacja III - wprowadzenie. Zaimek pytajny τίς, τί i nieokreślony τις, τι.
9. Deklinacja III - tematy spółgłoskowe: tylnojęzykowe (na -γ, -κ, -χ), wargowe (na -β, -π, -φ) i zę-bowe (na -δ, -τ, -θ).
10. Deklinacja III - tematy spółgłoskowe:
 - α) płynne na -λ, -ρ i nosowe na -ν;
 - β) zakończone na -ντ;
 - γ) przymiotniki na -ων, -ον.
11. Deklinacja III - tematy sygmatyczne:
 - α) neutra na -ος;
 - β) przymiotniki na -ης, -ες;
 - γ) imiona własne na -ης i -κλής.
12. Indicativus, imperativus, infinitivus aoristi I act. i medii.
13. Indicativus futuri activi i medii.
14. Deklinacja III - rzeczowniki typu πατήρ, ἀνήρ, γυνή.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

1. Student rozpoznaje i tłumaczy formy fleksyjne deklinacji I, II i III.
2. Student identyfikuje i tłumaczy formy zaimków względnego, zwrotnego, wzajemności oraz wskazujących ὅδε i οὗτος.
3. Student odmienia, określa i tłumaczy formy czasowników koniugacji I w praesens, imperfectum, aoryście I i futurum w stronie czynnej i medialno-biernej.
4. Student opanowuje pamięciowo formy podstawowe i znaczenia słownictwa podawanego dla poszczególnych tłumaczonych tekstów.

UMIEJĘTNOŚCI

1. Student wykorzystuje wiedzę fleksyjną i składniową w tłumaczeniu prostych zdań.
2. Podczas przekładu prostych zdań łacińskich student wykorzystuje opanowane pamięciowo słownictwo.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

1. wykład
2. wykład z prezentacją multimedialną
3. analiza przykładów zdań (metoda gramatyczno-tłumaczeniowa),
4. praca w grupach,
5. ćwiczenia fleksyjne,
6. praca własna studenta
7. metody e-learningowe

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

1. ocenianie ciągłe przygotowania studenta do zajęć oraz jego pracy na zajęciach;
2. frekwencja: w przypadku nieobecności na zajęciach student samodzielnie uzupełnia materiał z zajęć, na których nie był obecny;
3. sprawdziany pisemne (od 1- 3) w ciągu semestru, trwające od 45- 90 minut, nie później niż 2 tygodnie przed planowanym zakończeniem zajęć.

Ocena podsumowująca semestr jest oparta na ocenach uzyskanych z kolokwiiów oraz na ocenie wynikającej z ciągłego oceniania pracy studenta na zajęciach.

Lektury podstawowe:

NIEMIRSKA-PLISZCZYŃSKA J., Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. Wstępny podręcznik języka greckiego oparty na tekstach autorów klasycznych i Nowego Testamentu, Poznań 1960.

POPOWSKI R. KS., Słownik grecko-polski Nowego Testamentu, Warszawa 2007.

Materiały własne prowadzącego.

Lektury uzupełniające:

ABRAMOWICZÓWNA Z. (red.), Słownik grecko-polski, t.I-IV, Warszawa 1958-1965.

WĘCLEWSKI Z., JUREWICZ O., Słownik grecko-polski, t. 1-2, PWN, Warszawa 2000-2001.

BARDSKI K. KS., Ἡ κοινὴ διάλεκτος. Podręcznik do nauki języka greckiego Nowego Testamentu, Warszawa 1999.

BOROWSKA M., Μορμολύκη. Książka do nauki języka starogreckiego., Warszawa 1996.

GOLIAS M., Wstępna nauka języka greckiego. Teksty. Preparacje., Warszawa 1965.

KORUS A. i K., HELLENIKE GLOTTA. Podręcznik do nauki języka greckiego, Warszawa-Kraków 1994.

PENAR T. KS., Graecitas Neotestamentaria. Intensywny kurs podstawowy, wyd. II popr., Pelplin 1984.

POŁOK B. KS., Język grecki. Ćwiczenia, Opole 1996.

POŁOK B. KS., Język grecki. Gramatyka, Opole 1996.

Uwagi: